Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Quaade, George Joachim

Titel: BREV TIL: Vedel, Peter August Frederik Stoud FRA: Quaade, George Joachim (1868-05-01)

Citation: Quaade, George Joachim: ”BREV TIL: Vedel, Peter August Frederik Stoud FRA: Quaade, George Joachim (1868-05-01)”, i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 75. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020049.pdf (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Kammerherre Quaade, Gesandt i Berlin, til Direktør P. Vedel.
Berlin, 1. Mai 1868.

Kjære Vedel,

Skjøndt jeg ikke just finder, at det russiske Svar paa Mohrenheims Skrivelse er at betragte som et ligefremt Afslag, maa jeg dog give Dem Ret i at den foreslaaede Fremgangsmaade, fra en vis Side betragtet, er mindre god end den vi havde ønsket fulgt. Men forinden vi udtale en endelig Dom i denne Henseende, maa vi undersøge hvilken Holdning den russ. Reg. med størst Sandsynlighed vilde kunne indtage, naar den overeensstemmende med vort Ønske tog Initiativet. Vi maae da erkjende, at Kaiseren af Rusland, som ikke kan Andet end menagere sine Forhold til Preussen, og som jo desuden skulde tale til K. af Pr. Hjerte, ikke kunde lægge nogen megen eftertrykkelig Energie i sit Initiativ; og naar han ikke kan dette, saa er det, at jeg anseer den foreslaaede Vei ligesaagod som den anden, — naturligviis afseet fra det Haarde for Kongen i selv at tage Initiativet.

De siger, at det forekommer Dem meget tvivlsomt om det kan siges at være vanskeligere for Kong. af Pr. at afvise Kongens af Kaiseren seconderede Henvendelse, end det vildes. 76være at afvise Kaiserens directe Initiativ. Dette er fuldkommen sandt, naar Kaiseren lægger den fornødne Kraft i Initiativet, men gjør han ikke dette, og Muligheden heraf antyder De selv, ved at tilføie Forudsætningen om at Initiativet maatte være bestemt formuleret og fordre et bestemt Svar, saa kan Sagen stille sig netop som jeg har tænkt mig, ved at fremhæve Fordelene ved den nu foreslaaede Fremgangsmaade, idet K. af Pr., saalænge hans cher Neveu er alene, maaskee ikke vilde tage videre i Betænkning at afvise ham, ligesom ved tidligere Leiligheder; og saa vilde Kaiserens Henvendelse, der viiste sig som et forberedende Skridt med foreløbig Charakteer ikke have anden Følge, end at Forhandlingen fremdeles kom til at slæbe sig frem i det Uføre, hvori den nu befinder sig.

Forresten skal jeg gjerne indrømme, at dersom jeg havde havt Tid til nærmere at overveie Sagen, havde jeg maaskee skrevet mindre rosenrødt; men skjøndt Mohr. allerede Mandag Aften den 20de havde foreløbigt meddeelt mig Svaret, fik jeg dog først fuldstændig Kundskab derom den følgende Dags Eftermiddag, og da jeg deels paa Grund af vore indre Vanskeligheder og deels af Hensyn til Mohr. meente at burde sende det uden Ophold, kom Skyggesiderne ikke til at træde tilstrækkeligt frem for mig ved Siden af de Lysbilleder Mohr. havde stillet op for mig.

Imidlertid er der dog et Fortrin som det forekommer mig at den nære Betragtning lader den nuværende Fremgangsmaade beholde; og det er at vi staae friere saavel indadtil som udadtil og navnlig i Forhold til Frankrig, ved denne Fremgangsmaade end ved den anden. At Souverainer, hvis Regjeringer ere i Forhandling om vigtige Gjenstande, skrive til hinanden for derved at hjælpe Forhandlingen frem, er en aldeles regelmæssig Fremgangsmaade; og medens Ingen kan have noget imod at da en tredie Souverain, som staaer i et notorisk venskabeligt og fortroligt Forhold til begge Souverainers. 77og derhos, som in casu, staaer den der skrives til, politisk meget nær, understøtter denne regelmæssige Forholdsregel, er det, idetmindste efter min Følelse, et Spørgsmaal, hvorledes det paa de forskjellige paagjældende Steder vilde være bleven optaget, dersom Kaiseren af R. efter vort Andragende var traadt frem som Deus ex machina og havde gjort sig vort Kongehuus i en særdeles Grad forbundet, medens han til samme Tid havde trukket et Terrain bort under Fødderne paa Kaiser Napoleon, som denne maaskee havde forbeholdt sig at bruge, og som ialfald Mange havde haabet, at han skulde bruge.

Jeg gaaer naturligviis ud fra, at vi nu ere fattede og besluttede paa, at det skal briste eller bære, og saa er virkelig Ansvaret for Kongen af Preuss., om ikke større, saa dog fuldt saa stort, naar vor Konge kommer understøttet af Kaiseren af R., end naar denne kommer alene, thi i hiint Tilfælde vil det, hvis det ikke bærer, briste, medens det i sidste Tilfælde, saaledes som ovenfor antydet, hvis det ikke bærer, slet ikke er vist om Kaiserens Skridt kommer ind i Sagens Acter.

Krüger Beftofte var hos mig i forrige Uge. Han brænder efter at handle, og Gud skal vide om det bliver muligt at holde ham derfra. Han havde ladet Ahlmann komme forat raadføre sig med ham, og Resultatet blev at han for denne Gang stiller sig tilfreds. Han er reist hjem for 8 Dage siden, og hans Hensigt var at reise til Kbhvn. som igaar, saa De vil vel høre fra ham der. Min Hovedgrund til at ønske, at han holder sig rolig er, at jeg er overbeviist om, at om han end kunde handle som en Engel, saa vil Bismarck, hvis han ikke vil os vel, bruge det imod os; og hvis han vil os vel, bliver det unyttigt. Men det Værste er at Bauer siger mig, at han anseer Kr. for istand til, hvis hans Vigtighed ikke ellers fyldestgjøres, at blive Preusser; naturligviis ikke ifølge Noget som kunde lignes ved Forræderie, men fordi han fandt oss. 78saa lunkne for vor egen Sag, at han opgav Haabet om at kunne gavne den med os. Jeg saae Ahlmann, som gjorde et meget godt Indtryk paa mig.

Jeg har i disse Dage havt en voldsom Kløe i mine Fingre efter at sætte Noget paa Papiret for at see hvorledes et Brev fra Kongen til Kongen af Pr. vilde tage sig ud. Heraf er Resultatet det i tvende Varianter her vedlagte Udkast til et saadant Brev. Det ene, det længste, er det oprindelige Udkast, som jeg har forkortet ved at udtage nogen Sentimentalitet deraf; men jeg sender det med forat De kan vælge og maaskee bruge Noget deraf, samt fordi Guldencrone — og jeg stoler altid meget paa 4 Øine fremfor 2 — syntes at foretrække det.

Forresten er det jo ikke andet end et canevas i Ramme til at brodere paa. Der er Ting som maaskee maae siges skarpere, f. Ex. hvad Garantierne angaaer og hvad den nationale Grændse angaaer. Hertil kommer ogsaa »entente intime en vue des éventualités«; men det forekommer [mig] at det jeg har sagt, forslaaer. Imidlertid er alt dette Ting som kun kunne skrives i Kbhvn. Dernæst kommer ogsaa det Spørgsmaal om Kongens Brev skulde være ledsaget af en supplerende Memoire, men dette maa afgjøres i Kbhvn., ligesom ogsaa Memoiren ikkun kan skrives der. Nu kan De gjøre med mine Udkast hvad De vil, men jeg veed af Erfaring, at det er en Lettelse at have Noget for sig paa Papiret, og derfor sender jeg det.

Mohrenheim reiser først herfra Søndag Aften, og ikke engang dette er vist; derfor kunde det maaskee være et Spørgsmaal, om De burde oppebie hans Ankomst med hvad der bliver besluttet. Saaledes som jeg har skrevet til Grev Frijs, skal han vente her paa Noget fra Gortchacow, og dette kommer først, efter hvad M. nu siger mig, Søndag Morgen hertil. Jeg seer ham da strax efter, og skal da enten skrive eller telegraphere; og ved samme Leilighed skal jeg da udtale mig om hvorvidt det efter min Mening vilde være rigtigst at vente indtil han indtræffer i Kbhvn. eller at gaae frem uafhængigts. 79deraf. Min Mening er at vi bør gaae frem som Sagen nu ligger, og at vi ikke bør tøve for længe. — ...

G. Quaade.

Jeg maa ogsaa takke Dem for Deres Brev om Ministeriet, hvilket glædede mig meget. . . .

U. A. Depecher fra Berlin.